

§ 99.

I Retsplejelovens § 628 tilføjes som nyt 2det Stykke:

„Naar Rekvirenten ønsker det, og Fogeden ikke under Hensyn til Skyldnerens Tarv finder noget derimod at indvende, kan han beramme Arrestforretningen til Paa-begyndelse paa sit Kontor, saaledes at Skyldnerens Udeblivelse uden lovligt Forfald medfører Virkning efter § 520, 2det Stykke.“

§ 100.

I Retsplejelovens § 645 tilføjes som nyt 2det Punktum: „Kærefristen er 4 Uger.“

§ 101.

I Retsplejelovens § 665, 3die Stykke tilføjes i Slutningen efter „Højesteret“: „ , medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil, jfr. § 422.“

§ 102.

I Retsplejelovens § 678, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 23. tilføjes som nyt 2det Punktum: „Ankefristen er 8 Uger, jfr. § 397.“

§ 103.

Retsplejelovens § 687, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61, affattes saaledes: „Ved Landsretterne behandles og paakendes i første Instans:

a. Misgerningssager.

En Sag regnes for en Misgerningssag, naar den angaar en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde.

b. Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser.

c. Sager angaaende Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 299.

d. Sager, som ikke falder ind under a, b eller c, naar de angaar Lovovertrædelser, for hvilke Straffen kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde. Dette gælder dog ikke:

1) naar Sigtede eller hans Værge begærer Sagen paakendt ved Underret, eller

2) naar Sagen i Medfør af Lovens § 9, 1ste Stykke hører under Sø- og Handelsretten eller i Medfør af Lovens § 18 under Underretten.

I de under d Nr. 1 omhandlede Tilfælde skal der, forinden Tiltale rejses, i Overensstemmelse med Regelen i § 925, 2det og 3die Stykke, hvis Sigtede er anholdt eller fængslet, beskikkes ham en Forsvarer, og hvis Sigtede ikke er anholdt eller fængslet, udtrykkelig tilkendegives ham, at der, hvis han ønsker det, vil blive beskikket ham en Forsvarer.

e. Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf, naar den, som kræver Erstatningen, samtidig med Erstatningsbegæringen forlanger Paakendelse ved Landsret.

f. Sager angaaende Ophævelse af en Forening.

Nævninger skal medvirke:

1) i de under a—c nævnte Sager,

2) i de under d omhandlede Landsretssager, naar Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret maa antages at være forskyldt. Dog gælder dette ikke, naar Sigtede eller hans Værge forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger, og ejheller naar Sigtelsen alene angaar Vold paa Person eller alene Forbrydelse mod Sædeligheden eller alene nogen af de i almindelig borgerlig Straffelovs Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser, og den Sigtede forhen for nogen